

Julie Virginie De Meyer

Geboren op 15-07-1873 te Schellebelle

Overleden op 11-09-1955 te Uitbergen

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Heden ik... Morgen gij...

† Bidden we voor de zielerust

van Mevrouw

Julie Virginie DE MEYER

echtgenote van Mijnheer

Frans DE MARTELAERE

geboren te Schellebelle, de 15 Juli 1873, en na een langdurige ziekte overleden te Uitbergen, de 11 September 1955.

Versterkt door de HH. Sacramenten der stervenden.

Lid van de confrerie van het H. Sacrament.

Deze eenvoudige, nederige vrouw was groot door het vervullen van haar plicht. Van jongs af heeft ze kommer en bezorgdheid gekend, gevroet en geslaafd, en als moeder heeft ze zich heel en al gegeven. Haar leven was een leven van werkzaamheid.

Immers, niettegenstaande haar gevorderden ouderdom, was Julie onvermoeibaar bezorgd en heeft ze de arbeid beoefend. Rust was haar onbekend. Haar taak was volbracht. De laatste maanden van haar aards leven waren een aaneenschakeling van lichamelijke ellenden. De dood heeft een einde gesteld aan de langdurige strijd tegen de kwellingen die haar hadden aangerand; God riep haar tot zich, tot eeuwige rust en vreê.

Het aardse leven is het omhulsel dat door de dood verbroken wordt, maar dan vangt een nieuw leven aan, schoner en rijker, indien wij het verdiend hebben.

De rups kruipt over de grond, verpopt en verbergt zich, schijnbaar levenloos, in een graf; maar na korte tijd ontsnapt zij met herboren kracht in een nieuw schoon lichaam, en de bonte vlinder kruipt niet meer in het stof, maar vliegt van bloem tot bloem,.... zo ook daalt ons stoffelijk lichaam eerst in het graf, en verlijst tot een nieuw leven. Want de Meester van het

Leven heeft gezegd: «Ik ben de Verrijzenis en het Leven: wie in Mij gelooft, zelfs al is hij gestorven, zal leven; en al wie leeft en in mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven.» (Johan. XI)

Beminde echtgenoot, wij hebben lange jaren lief en leed samen gedragen; het afsterven van een onzer kleinkinderen heeft ons verhinderd ons vijftigjaren getrouw samenleven te vieren; ons feest zal gevierd worden in de hemel, waar trouwe liefde nog vaster gesnoerd wordt dan ooit.

Dierbare kinderen en kleinkinderen, ik scheid van u met een verzoen en een laatste vermaning: stort op mijn graf geen nutteloze tranen, maar toont mij uw dankbaarheid door uw gebed. Mijn lang leven is voorbij, en niets blijft er van over dan een flauwe herinnering. Gelukkig zij die God niet vergeten in de roes van 't leven, want hij die God in 't leven dient, heeft recht op het eeuwig geluk na dit kort vergankelijk leven.

Genadige Jezus, geef haar de eeuwige rust.

Uw gebeden zijn een ware lufenis voor de ziel van onze duurbare overledene.

Wij danken U daarvoor van harte,
De familiën

DE MEYER,
DE MARTELAERE,
DE SCHAAPMEESTER,
en PONNET.

Dr. H. D'hooge-Bontinck, Loereveld, Overmere tel. 271